

Ворона і Соловей

Зустріла раз Ворона Солов'я
І заходилась себе вихваляти:
— Яка співуча наша вся сім'я!
І я умію гарно теж співати.

Ворона — це великий гарний птах.
Ну, а хто ти? Малесенька пташина.
Сидиш собі, ховаєшся в кущах,
Витьохкуєш і плачеш, мов дитина.

Послухай голос родичів моїх
(В цей саме час ворони розкричались.
Та так, що аж затихли солов'ї

І в тім гаю всі птахи полякались).

У відповідь сказав їй Соловей:
— Хоч ти Ворона й маєш рід великий,
Та похвали не чути від людей
І користі від вас їм аніскільки.

Про що ця мовить казочка моя?
А істина, здається, всім відома:
Брехнею не принизиш солов'я —
Ворона ж, як відомо, є ворона.

Микола МАРЧУК.
с. Дроздів.